

Ο γέρων Θεόφιλος ο Καυσοκαλυβίτης, η «αγία ψυχή»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στη σκήτη Καυσοκαλυβίων και για έξι χρόνια έζησε και ο γέρων Θεόφιλος, που γεννήθηκε το έτος 1777. Στην πατρίδα του αφιέρωνε πολύ χρόνο να πηγαίνει στα δικαστήρια και να βοηθάει τους χριστιανούς, όποτε προέκυπταν διαφορές με τους Τούρκους, επειδή γνώριζε τέλεια την τουρκική γλώσσα. Αργότερα όμως, βλέποντας την ματαιότητα όλων των επιγείων, αναχώρησε για το Άγιον Όρος.

Στην αρχή, περί το 1800, εγκαταστάθηκε στη μονή του Αγίου Παντελεήμονος, στη συνέχεια, όπως είπαμε, στα Καυσοκαλύβια και τέλος, τον καιρό της ελληνικής επανάστασης, αναχώρησε για τη Νέα Σκήτη, όπου έγινε ρασοφόρος με το όνομα Θεοδόσιος. Το μεγάλο σχήμα ανέλαβε από τον πνευματικό Ιωάσαφ Αγιαννανίτη, ο οποίος τον μετονόμασε Θεόφιλο. Σ' όλους όμως ήταν περισσότερο γνωστός με την προσωνυμία «αγία ψυχή», που του έδωσαν στη σκήτη για την άνευ ορίων

καλωσύνη του και την τελεία αγάπη του προς όλους. Κανείς δεν τον αποκαλούσε διαφορετικά, πολλοί μάλιστα δεν ήξεραν καν το πραγματικό του όνομα.

Γνωρίζοντας, όπως είπαμε, καλά τα τουρκικά υπερασπίσθηκε στη Θεσσαλονίκη με επιτυχία πολλούς Αγιορείτες μοναχούς ενώπιον των Τούρκων, ελευθερώνοντας άλλους από τη φυλακή και άλλους από τον ίδιο το θάνατο. Πολλά επίσης παιδιά έσωσε από τον εξισλαμισμό, ένα από τα οποία αργότερα έγινε και ηγούμενος της μονής Κουτλουμουσίου.

Οι Τούρκοι όμως πολύ τον παίδευσαν για τη φιλάδελφη αυτή δραστηριότητα του. Από τα μαστιγώματα τους είχε μείνει σχεδόν ανάπηρος ενώ όλο του το σώμα ήταν γεμάτο πληγές

Ο γέρων Θεόφιλος, η «αγία ψυχή», αναχώρησε για την αιωνιότητα το έτος 1870.

Πηγή: Παταπίου Μοναχού Καυσοκαλυβίτου, *Αγιασμένες Μορφές των Καυσοκαλυβίων*. Από τον όσιο Μάξιμο ως τον γέροντα Πορφύριο, Έκδοση Ι. Καλύβης Αγίου Ακακίου, Σειρά : Ερημοπολίτες αρ. 9, Άγιον Όρος.